

GIANNI RODARI
DE MUIS
DIE KATTEN AT
70 raargebeurde verhalen

tekeningen
GERDA DENDOOVEN
vertaling
INGE PIRYNS

B&L

DE MUIS DIE KATTEN AT

Een oude bibliotheekmuis ging eens op bezoek bij zijn neven en nichten die op zolder woonden en behoorlijk wereldvreemd waren.

‘Wat weten jullie toch weinig over deze wereld,’ wreef hij zijn schuchtere familieleden onder de snuit, ‘jullie kunnen waarschijnlijk niet eens lezen.’

‘Daar weet jij natuurlijk alles van,’ zuchtten die.

‘Hebben jullie bijvoorbeeld ooit kat gegeten?’ vroeg de oude muis.

‘Daar weet jij natuurlijk alles van. Maar bij ons zijn het de katten die muizen eten.’

‘Dat is omdat jullie onwetend zijn. Ik heb al meer dan één kat gegeten en ik kan jullie verzekeren dat ze niet eens “auw” gepiept hebben!’

‘En waar smaakten ze naar?’

‘Naar inkt en papier, naar mijn bescheiden mening. Maar dat is nog niets. Hebben jullie ooit hond gegeten?’

‘In hemelsnaam!’

‘Ik heb er net gisteren nog een gegeten. Een wolfs-hond. Hij had van die hoektanden... Nou goed, hij liet zich rustig opeten en heeft niet eens “oef” gezegd!’

‘En waar smaakte hij naar?’

‘Naar papier, naar papier. En neushoorn, hebben jullie dat ooit gegeten?’

‘Daar weet jij natuurlijk alles van. Maar wij hebben nog nooit een neushoorn gezien. Lijkt die op Parmezaanse

kaas of op gorgonzola?’

‘Op een neushoorn, natuurlijk. En hebben jullie ooit olifant gegeten, monnik, prinses of kerstboom?’

Op dat moment sprong de kat, die achter een koffer had staan luisteren, tevoorschijn met een onheilspellend gemiauw. Het was een echte kat, van vlees en bloed, met snorharen en klauwen. De muizen stoven uiteen om zich te verschuilen, behalve de bibliotheekmuis, die van verbijstering stokstijf was blijven staan zoals een monu-
muizenment in een kleine muizennis. De kat greep hem beet en begon met hem te spelen.

‘Dus jij bent de muis die katten eet?’

‘Ik... euh, excellentie... U moet begrijpen... Als je zoals ik altijd in een bibliotheek verblijft...’

‘Ik begrijp het, ik begrijp het. Je eet ze in de vorm van afbeeldingen in boeken.’

‘Af en toe, maar dan alleen om er iets van te leren.’

‘Uiteraard. Ik hou ook wel van een goed stukje literatuur. Maar denk je niet dat je misschien wat praktijkervaring had kunnen gebruiken? Dan had je geleerd dat niet alle katten van papier zijn, en niet alle neushoorns zich door muizen laten opknabbelen.’

Gelukkig voor de arme gevangene was de kat heel even afgeleid door een langslopende spin. Met twee spectaculaire sprongen dook de bibliotheekmuis weer tussen zijn boeken, en de kat moest dan maar de spin opeten.